

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Тодоріко Анатолія Валентиновича на тему «Організаційно-педагогічні умови партнерської взаємодії закладу загальної середньої освіти та органів місцевого самоврядування у сфері захисту прав дитини», яка подається на здобуття ступеня доктора філософії у галузі знань 01 Освіта / Педагогіка зі спеціальності 011 Освітні, педагогічні науки

1. Обґрунтування вибору теми дослідження та її зв'язок із планами наукових робіт Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича.

Актуальність дослідження зумовлена трансформаційними процесами в українському суспільстві, пов'язаними з децентралізацією публічного управління, реформуванням освіти та зростанням ролі територіальних громад у забезпеченні соціального добробуту. За цих умов захист прав дитини набуває системного характеру як міждисциплінарна проблема, що інтегрує правовий, соціально-педагогічний і управлінський виміри та потребує узгодженої міжінституційної взаємодії на локальному рівні. Додаткової гостроти проблемі надають наслідки повномасштабної війни, які посилили соціальні ризики дитинства (вимушене переміщення, травматизація, зростання вразливості сімей) і підвищили вимоги до оперативності, скоординованості та ефективності системи захисту прав дитини в громаді.

Водночас результати наявних досліджень і аналітичні дані засвідчують розрив між нормативно визначеними механізмами захисту прав дитини та їх практичною реалізацією, що проявляється у фрагментарності міжвідомчої взаємодії, дублюванні функцій, розмитості відповідальності та несвоєчасності реагування на ризики. Унаслідок цього знижується ефективність функціонування локальних систем забезпечення прав дитини навіть за наявності розвиненої інституційної мережі.

У цьому контексті ключового значення набуває взаємодія закладу загальної середньої освіти як інституції раннього виявлення ризиків і базового середовища підтримки дитини та органів місцевого самоврядування як суб'єкта координації ресурсів і управлінських рішень у громаді. Водночас, попри наявні наукові напрацювання у сфері соціального партнерства та міжсекторальної взаємодії, педагогічні засади такої взаємодії у площині забезпечення прав дитини залишаються недостатньо цілісно обґрунтованими, зокрема щодо її структурно-функціональної організації та технології реалізації.

Це зумовлює наукову й практичну потребу в обґрунтуванні організаційно-педагогічних умов партнерської взаємодії закладу загальної середньої освіти та органів місцевого самоврядування як системного чинника узгодженості дій суб'єктів громади, безперервності супроводу дитини та підвищення результативності політики захисту її прав, що логічно визначає об'єкт і предмет дослідження.

Об'єкт дослідження – процес міжінституційної взаємодії суб'єктів освітньо-соціального простору територіальної громади. Предмет – зміст, структура та технологія реалізації організаційно-педагогічних умов, що забезпечують ефективність партнерської взаємодії закладу загальної середньої освіти та органів місцевого самоврядування у сфері захисту прав дитини.

Дисертаційне дослідження виконане відповідно до плану науково-дослідної роботи кафедри педагогіки та соціальної роботи Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича в межах теми «Освіта та соціальна робота як ресурси розвитку особистості й суспільства в умовах глобалізації та інтеграції» (ДР № 0121U110498). Тему дисертації затверджено Науково-технічною радою університету (протокол № 10 від 16.11.2022 р.).

2. Формулювання наукового завдання, нове розв'язання якого отримано в дисертації.

У дисертації розв'язано наукове завдання, що полягає у подоланні суперечності між нормативно визначеною необхідністю міжінституційної взаємодії суб'єктів освітньо-соціального простору територіальної громади у

сфері захисту прав дитини та недостатньою результативністю її практичної реалізації, зумовленою фрагментарністю взаємодії, дублюванням функцій і дифузією відповідальності. Розв'язання цього завдання здійснено шляхом теоретичного обґрунтування, розроблення та експериментальної перевірки організаційно-педагогічних умов партнерської взаємодії закладу загальної середньої освіти та органів місцевого самоврядування, що передбачало уточнення сутності, структури та функцій такої взаємодії в територіальній громаді, проектування й апробацію її структурно-функціональної моделі, а також визначення критеріїв, показників і рівнів результативності її реалізації. Запропонований підхід забезпечує узгодженість дій суб'єктів, процедурну визначеність реагування та підвищення ефективності захисту прав дитини на локальному рівні.

3. Наукові положення, розроблені особисто дисертантом, та їх новизна.

У дисертації *вперше* теоретично обґрунтовано, розроблено й експериментально перевірено структурно-функціональну модель партнерської взаємодії закладу загальної середньої освіти та органів місцевого самоврядування у сфері захисту прав дитини, яка відображає системну міжінституційну координацію суб'єктів освітньо-соціального простору територіальної громади, поєднує комунікативний, організаційно-управлінський і ціннісно-нормативний виміри взаємодії та забезпечує безперервність реагування на ризики, загрози й порушення прав дитини на локальному рівні. У межах запропонованої моделі:

- визначено систему організаційно-педагогічних умов ефективної партнерської взаємодії закладу загальної середньої освіти та органів місцевого самоврядування, що забезпечують узгодженість дій суб'єктів громади, розподілену відповідальність, процедурну визначеність реагування та орієнтацію на найкращі інтереси дитини;

- обґрунтовано механізми міжінституційної координації, які передбачають інтеграцію освітніх, соціальних, безпекових і управлінських ресурсів громади в єдиний «захисний контур» забезпечення прав дитини;
- розроблено критерії, показники та рівні результативності реалізації партнерської взаємодії, що забезпечують цілісний моніторинг її ефективності в освітньо-соціальному середовищі територіальної громади;
- створено діагностично-оцінювальний інструментарій визначення стану та динаміки партнерської взаємодії, а також обґрунтовано інтегральний підхід до оцінювання партнерської безпеки школи як синтетичного показника ефективності взаємодії освітніх і муніципальних інституцій у забезпеченні прав дитини.

Удосконалено:

- змістово-структурну інтерпретацію поняття «партнерська взаємодія у сфері захисту прав дитини» через поєднання педагогічного, соціально-управлінського та правозахисного підходів;
- наукові підходи до міжсекторальної координації суб'єктів освітньо-соціального простору територіальної громади, зокрема механізми комунікативного посередництва, управлінської узгодженості та процедурної оперативності реагування на ризики порушення прав дитини;
- методичні засади експериментальної перевірки ефективності соціально-педагогічних моделей на основі поєднання якісних і кількісних методів, діагностичних індексів і математико-статистичної верифікації результатів.

Набули подальшого розвитку:

- теоретичні положення щодо педагогіки партнерства в умовах децентралізації та воєнних викликів з урахуванням зростання ролі територіальних громад у забезпеченні безпеки й добробуту дитини;
- наукові уявлення про дитиноцентровану міжінституційну взаємодію як основу формування безпечного освітнього середовища та реалізації права дитини на участь у житті громади;

- практикоорієнтовані підходи до інтеграції освітніх, соціальних і управлінських ресурсів громади у системі захисту прав дитини та профілактики соціальних ризиків.

4. Обґрунтованість і достовірність наукових положень, висновків і рекомендацій, які захищаються.

Обґрунтованість наукових положень, висновків і рекомендацій дисертаційного дослідження забезпечується цілісністю його теоретико-методологічної основи, логікою наукового пошуку та узгодженістю застосованих методів із метою, завданнями, об'єктом і предметом дослідження. Теоретичні узагальнення спираються на міждисциплінарний аналіз проблеми захисту прав дитини та партнерської взаємодії суб'єктів освітньо-соціального простору, що інтегрує правовий, соціально-педагогічний і управлінський підходи та відповідає сучасним науковим уявленням про міжінституційну координацію в територіальній громаді.

Достовірність результатів дослідження забезпечено використанням взаємопов'язаного комплексу методів: теоретичних (аналіз, синтез, систематизація, узагальнення, порівняння, моделювання), емпіричних (анкетування, напівструктуровані інтерв'ю, включене спостереження, контент-аналіз документації, педагогічний експеримент) та математико-статистичних. Діагностично-оцінювальні процедури дали змогу виміряти узгодженість дій суб'єктів партнерства, рівень реалізації права дитини на участь і показники безпечності освітнього середовища.

Статистичну верифікацію результатів здійснено із застосуванням критерію згоди Пірсона (χ^2) у програмному середовищі SPSS Statistics; встановлено статистично значущі відмінності між експериментальною та контрольною групами, що підтверджує не випадковий характер отриманих результатів і ефективність формувального впливу.

Надійність і валідність результатів забезпечено репрезентативністю вибірки (137 фахівців різних сфер, понад 280 учнів і батьків), тривалістю формувального експерименту (повний навчальний цикл 2024-2025 рр.),

варіативністю експериментальної бази (міські та місько-сільські територіальні громади), а також застосуванням методологічної триангуляції даних, що поєднує кількісні й якісні підходи до аналізу результатів.

Обґрунтованість авторських висновків підтверджується узгодженістю теоретичних положень із результатами експериментальної перевірки та позитивною динамікою ключових показників ефективності партнерської взаємодії, зокрема зростанням рівня інституційної узгодженості, підвищенням індексу партнерської безпеки, скороченням термінів реагування на ризики та підвищенням рівня обізнаності учасників освітнього процесу щодо захисту прав дитини.

Практичні рекомендації є логічним продовженням теоретичних положень і результатів експериментальної перевірки, апробовані в реальних умовах функціонування територіальних громад і впроваджені в діяльність закладів освіти та органів місцевого самоврядування, що підтверджує їх прикладну значущість і можливість масштабування.

Сукупність теоретичних, методичних і емпіричних доказів засвідчує належний рівень обґрунтованості та достовірності наукових положень, висновків і рекомендацій, що виносяться на захист.

5. Рівень теоретичної підготовки здобувача, його особистий внесок у розв'язання конкретного наукового завдання. Рівень обізнаності здобувача з результатами наукових досліджень інших учених.

Рівень теоретичної підготовки здобувача є високим і відповідає вимогам до дисертацій на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 011 «Освітні, педагогічні науки». Це підтверджується цілісністю теоретико-методологічного обґрунтування дослідження, глибиною аналізу наукових джерел і здатністю здобувача інтегрувати положення різних галузей знань у межах єдиного концептуального поля.

У дисертації здійснено системний міждисциплінарний аналіз проблеми захисту прав дитини, що поєднує правовий, соціально-педагогічний, управлінський і морально-ціннісний виміри, що забезпечило методологічну

повноту дослідження. Здобувач продемонстрував уміння працювати з категоріальним апаратом педагогічної науки, здійснювати його уточнення та операціоналізацію, що виявляється, зокрема, в обґрунтуванні змісту базових понять «взаємодія», «партнерська взаємодія», «соціальне партнерство», а також у введенні авторського концепту «захисного контуру дитини» як інтегративної моделі міжінституційної взаємодії.

Особистий внесок здобувача у розв'язання наукової проблеми є суттєвим і полягає у:

- теоретичному обґрунтуванні партнерської взаємодії закладу загальної середньої освіти та органів місцевого самоврядування як системного міжінституційного феномена;
- розробленні структурно-функціональної моделі такої взаємодії, що поєднує управлінсько-координаційний, соціально-педагогічний і безпековий виміри;
- визначенні та систематизації організаційно-педагогічних умов ефективного партнерства;
- обґрунтуванні механізмів реалізації міжінституційної взаємодії;
- створенні авторського діагностично-оцінювального інструментарію та інтегральних показників результативності (зокрема Індексу партнерської безпеки);
- емпіричній перевірці ефективності запропонованої моделі з використанням сучасних методів кількісного та якісного аналізу.

Важливо підкреслити, що отримані результати не мають компілятивного характеру, а відображають самостійний науковий пошук здобувача, його здатність переходити від теоретичного аналізу до моделювання та практичної апробації, що є ознакою сформованого дослідницького мислення.

Рівень обізнаності здобувача з результатами наукових досліджень інших учених є достатньо високим і репрезентує широке охоплення сучасного наукового дискурсу. У роботі системно проаналізовано праці вітчизняних і зарубіжних дослідників, які репрезентують різні аспекти проблеми: теорію

педагогічного аналізу та категоріального апарату, педагогіку партнерства, соціальне партнерство, міжсекторальну взаємодію, а також правові та соціально-педагогічні засади захисту прав дитини .

Здобувач не обмежується простим відтворенням існуючих підходів, а здійснює їх критичне осмислення, узагальнення та інтеграцію відповідно до мети дослідження. Це виявляється у виокремленні різних наукових підходів до розуміння партнерства та їх зіставленні; обґрунтуванні необхідності переходу від фрагментарної взаємодії до системної міжінституційної координації; виявленні наукової прогалини, пов'язаної з недостатнім педагогічним осмисленням партнерства у сфері захисту прав дитини на рівні територіальної громади; формулюванні власної авторської позиції, яка логічно продовжує та розвиває наукові напрацювання попередників.

Рівень теоретичної підготовки здобувача, його наукова самостійність та глибока обізнаність із сучасними науковими дослідженнями забезпечили отримання обґрунтованих, науково нових і практично значущих результатів, що підтверджує відповідність дисертації вимогам до кваліфікаційних наукових праць цього рівня.

6. Наукове та практичне значення роботи.

Наукове значення дисертаційного дослідження полягає у розширенні теоретико-методологічних засад педагогічної науки в аспекті осмислення партнерської взаємодії як системного міжінституційного феномена у сфері захисту прав дитини. У роботі здійснено цілісну інтеграцію педагогічного, соціально-управлінського та правозахисного підходів, що дозволило обґрунтувати концептуальну рамку аналізу взаємодії закладу загальної середньої освіти та органів місцевого самоврядування як узгодженої діяльності суб'єктів територіальної громади, спрямованої на забезпечення найкращих інтересів дитини.

Вагомим науковим результатом є розроблення та теоретичне обґрунтування структурно-функціональної моделі партнерської взаємодії, яка відображає не лише склад і взаємозв'язки суб'єктів, а й механізми координації,

логіку функціонування та прогнозований результат міжінституційної співдії. У межах моделі уточнено зміст поняття партнерської взаємодії у сфері захисту прав дитини, конкретизовано її структуру, функції та принципи реалізації в умовах децентралізації та воєнних викликів.

Наукова цінність роботи також полягає у визначенні та систематизації організаційно-педагогічних умов ефективного партнерства, які інтерпретовано як цілісну багатовимірну систему (нормативно-правову, кадрово-управлінську, комунікаційно-інформаційну, соціально-психологічну, ресурсну та моніторингову), що забезпечує перехід від декларативної взаємодії до технологізованої практики міжвідомчої координації. Обґрунтовані механізми реалізації партнерства (нормативно-процедурний, управлінсько-координаційний, комунікативно-фасилітаційний, соціально-педагогічного супроводу та моніторингово-корекційний) поглиблюють наукові уявлення про інструментарій організації міжсекторальної взаємодії в громаді.

Суттєвим внеском у розвиток методології педагогічних досліджень є розроблення діагностично-оцінювального інструментарію, що включає критерії, показники та рівні результативності партнерської взаємодії, а також інтегральний індикатор – Індекс партнерської безпеки, який забезпечує можливість кількісно-якісного вимірювання стану та динаміки міжінституційної взаємодії і підвищує валідність досліджень у цій сфері.

Практичне значення одержаних результатів полягає у можливості їх безпосереднього застосування в освітньо-соціальній практиці територіальних громад. Розроблена модель партнерської взаємодії має прикладний характер і може використовуватися як інструмент управління у діяльності закладів загальної середньої освіти, органів місцевого самоврядування та соціальних служб для налагодження ефективної міжвідомчої координації, впровадження алгоритмів спільного реагування на ризики порушення прав дитини та підвищення узгодженості дій суб'єктів громади.

Практична цінність дослідження конкретизується у можливості удосконалення практик формування безпечного освітнього середовища на

засадах дитиноцентрованого підходу; впровадження процедур партнерського супроводу дитини та раннього виявлення ризиків; оптимізації міжсекторальної взаємодії та підвищення ефективності локальної політики захисту прав дитини; використання авторських діагностичних інструментів для моніторингу якості партнерства та прийняття управлінських рішень.

Результати дослідження значущі для системи професійної підготовки та підвищення кваліфікації педагогічних і соціально-педагогічних кадрів, оскільки можуть бути використані як змістове підґрунтя освітніх програм, тренінгів і методичних матеріалів, спрямованих на розвиток компетентностей міжінституційної взаємодії, комунікації та дитиноцентрованого супроводу.

Апробація та впровадження результатів у діяльність закладів вищої освіти (Карпатський національний університет імені Василя Стефаника; Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка; Український державний університет імені Михайла Драгоманова), а також їх апробація у практиці закладів загальної середньої освіти підтверджують практичну релевантність отриманих результатів, їх адаптивність до різних умов функціонування територіальних громад і можливість подальшого масштабування як ефективної моделі організації партнерської взаємодії у сфері захисту прав дитини.

7. Повнота викладу матеріалів дисертації у публікаціях та особистий внесок здобувача в публікації, виконані у співавторстві.

Основні результати дисертаційного дослідження висвітлено у 6 наукових працях, з яких 3 опубліковано у наукових виданнях, включених до переліку наукових фахових видань України, та 3 – у матеріалах науково-практичних конференцій, що засвідчують апробацію матеріалів дослідження

Наукові праці, в яких опубліковані основні наукові результати дисертації

Наукові праці у виданнях, включених до переліку наукових фахових видань

України

1. Тодоріко, А. (2025). Міжсекторальна взаємодія у забезпеченні прав дітей: досвід громади міста Чернівці. *Суспільство та національні інтереси*. №12(20). С.1467–1481.

2. Тодоріко, А. (2025). Партнерство місцевого самоврядування та закладів освіти у сфері захисту прав дітей: правове, організаційне та соціально-педагогічне підґрунтя. *Вісник науки та освіти*. №7(37). С.1767–1781.

3. Тодоріко, А. (2025). Партнерство школи та органів місцевого самоврядування як стратегія захисту прав дитини. *Перспективи та інновації науки*. №11(57). С.1405–1421.

Наукові праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації

4. Тимчук, Л., Тодоріко, А. (2025). Міждисциплінарний дискурс захисту прав дитини: партнерство місцевого самоврядування та освіти як соціальна відповідь на сучасні виклики. *Соціальна робота: становлення, перспективи, розвиток : матеріали VI Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю, 18 грудня 2025 р., Львів : ЛДУ БЖД, 2026. 590 с. С.497–503. (Внесок авторів: Тимчук Л.: забезпечила обґрунтування концептуальних засад дослідження, здійснила аналіз наукових джерел, що підтверджують міждисциплінарний характер проблеми, долучилася до формування теоретичного підґрунтя роботи; Тодоріко А. здійснив аналіз нормативно-правових документів і емпіричного досвіду, обґрунтував та розкрив зміст конкретних напрямів партнерської взаємодії між органами місцевого самоврядування та закладами освіти..*

5. Тодоріко, А. (2023). Захист прав дитини: партнерська взаємодія закладу освіти та органів місцевого самоврядування. *Освіта і соціальна робота як ресурси розвитку особистості й суспільства : матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю, 24 листопада 2022 р., Чернівці : Чернівець. нац. ун-т ім. Ю. Федьковича. С.222–223.*

6. Тодоріко, А.В. (2025). Партнерська взаємодія інституцій територіальної громади у забезпеченні ефективної політики дитинства. *Перспективи розвитку сучасної науки та освіти : матеріали XVII*

Міжнародної науково-практичної конференції, 9-10 грудня 2025 р., Львів: Львівський науковий форум. С.198–201.

8. Апробація матеріалів дисертації.

Апробація результатів дисертаційного дослідження здійснювалася під час науково-практичних конференцій, круглих столів, науково-методичних семінарів і через публікації автора. Основні положення та результати роботи представлено у формі усних доповідей на фахових наукових заходах, зокрема на V круглому столі до Дня працівника соціальної сфери «Здоров'язбережувальний простір працівників соціальної сфери» (5 листопада 2025 р., Полтава-Лубни), IV Міжнародній науково-практичній конференції «Наука і освіта в глобальному та національному вимірах: виклики, загрози, перспективи розвитку» (20-21 лютого 2025 р., Полтава), IV науково-методичному онлайн-семінарі з міжнародною участю «Відповідальне батьківство XXI століття» (25 вересня 2024 р., Полтава-Лубни), III Всеукраїнському науково-методичному семінарі-марафоні з міжнародною участю «Дитинство: сучасні реалії, виклики, перспективи» (31 травня 2024 р., Полтава), а також на круглому столі до Дня працівника соціальної сфери «Здоров'язбережувальний простір працівників соціальної та освітньої сфер» (9 листопада 2023 р., Полтава-Київ-Чернівці-Житомир). Окремі результати дослідження також представлено на VI Всеукраїнській науково-практичній конференції з міжнародною участю «Соціальна робота: становлення, перспективи, розвиток» (18 грудня 2025 р., Львів) та оприлюднено у збірниках матеріалів наукових форумів, зокрема у виданні «Перспективи розвитку сучасної науки та освіти: матеріали XVII Міжнародної науково-практичної конференції» (9-10 грудня 2025 р., Львів : Львівський науковий форум) і у збірнику «Освіта і соціальна робота як ресурси розвитку особистості й суспільства: матеріали всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю» (24 листопада 2022 р.), що забезпечило їх наукове обговорення та фахову апробацію.

9. Оцінка мови і стилю дисертації.

Мова дисертаційної роботи характеризується належним рівнем науковості, логічної впорядкованості та термінологічної точності. Виклад матеріалу здійснено з дотриманням вимог сучасного наукового стилю: текст логічно структурований, послідовний і аргументований, що забезпечує цілісне сприйняття змісту дослідження. Позитивна риса - використання концептуально виваженого понятійно-категоріального апарату, який не лише відображає міждисциплінарну природу досліджуваної проблеми, а й забезпечує точність інтерпретації ключових понять («партнерська взаємодія», «захист прав дитини», «міжінституційна координація» тощо). Термінологія вживається послідовно, без змістових суперечностей, що свідчить про високий рівень теоретичної культури автора.

Стиль викладу відповідає академічним стандартам: переважають узагальнено-логічні конструкції, чітко простежується причинно-наслідкова аргументація, коректно використовуються наукові дефініції, узагальнення та висновки. Текст позбавлений публіцистичності, емоційної надмірності й оцінних суджень, що забезпечує його об'єктивність і наукову неупередженість.

Важливо відзначити, що дисертація вирізняється високим рівнем логіко-сміслової зв'язності: між структурними частинами роботи витримано чіткі змістові переходи, а виклад матеріалу розгортається від теоретичного обґрунтування до експериментальної перевірки з подальшою інтерпретацією результатів. Разом із тим, у поодиноких фрагментах тексту спостерігається певна перевантаженість складними синтаксичними конструкціями та надмірна концентрація термінів у межах одного речення, що може ускладнювати сприйняття матеріалу. Це, однак, має несистемний характер і не знижує загального високого рівня мовностилістичного оформлення роботи.

Загалом мова і стиль дисертації відповідають вимогам до кваліфікаційних наукових праць, забезпечують адекватне представлення результатів дослідження та свідчать про сформовану академічну культуру наукового письма здобувача.

10. Відповідність змісту дисертації спеціальності з відповідної галузі знань, з якої вона подається до захисту.

Відповідність змісту дисертації спеціальності 011 «Освітні, педагогічні науки» зумовлена її концептуальною спрямованістю, предметною визначеністю та характером отриманих результатів. Дослідження має виразну педагогічну природу: об'єктом визначено процес міжінституційної взаємодії суб'єктів освітньо-соціального простору громади, предметом – зміст, структуру та технологію реалізації організаційно-педагогічних умов партнерської взаємодії ЗЗСО та ОМС, що безпосередньо відповідає предметному полю педагогіки.

Зміст роботи розгортається в логіці сучасних педагогічних підходів (педагогіка партнерства, дитиноцентрований підхід, соціально-педагогічний супровід, безпечне освітнє середовище, державно-громадське управління освітою), у межах яких партнерська взаємодія інтерпретується як педагогічно зумовлений процес узгодження дій суб'єктів освітнього простору, спрямований на забезпечення прав і найкращих інтересів дитини.

Теоретико-методологічна основа дослідження сформована в межах педагогічної науки; розроблена структурно-функціональна модель відображає логіку організації освітньо-соціального процесу, структуру взаємодії суб'єктів і механізми її реалізації в громаді. Обґрунтовані організаційно-педагогічні умови, критерії та показники відповідають вимогам педагогічного проектування й оцінювання, а застосування педагогічного експерименту, поєднання якісних і кількісних методів і статистична верифікація результатів підтверджують належність роботи до емпіричного поля освітніх наук.

Практична спрямованість результатів (можливість використання у діяльності школи, управлінні освітою громад і підготовці фахівців) додатково засвідчує їх відповідність галузі 01 «Освіта / Педагогіка». Загалом дисертація є цілісною науковою працею, що повністю відповідає спеціальності 011 «Освітні, педагогічні науки» за об'єктом, предметом, методологією, змістом і результатами.

11. Дотримання нормативних вимог щодо оформлення дисертації.

Дисертацію оформлено відповідно до чинних вимог до кваліфікаційних наукових праць на здобуття ступеня доктора філософії. Структура роботи нормативно вивірена та повна: вступ, три розділи з висновками, загальні висновки, список використаних джерел і додатки; логіка викладу забезпечує цілісний перехід від теоретико-методологічного аналізу до моделювання й експериментальної перевірки результатів. Анотації (українською та англійською мовами), ключові слова, відомості про апробацію і публікації відповідають установленим вимогам і адекватно репрезентують зміст, новизну та практичне значення дослідження. Текст витримано в науковому стилі, характеризується логічністю, понятійною коректністю та дотриманням принципів академічної доброчесності (наявність належних посилань).

Список використаних джерел оформлено відповідно до стандартів і відображає міждисциплінарний характер дослідження; додатки є змістовно релевантними та функціонально доповнюють основний текст. Загалом оформлення дисертації відповідає встановленим нормативним вимогам.

12. Рекомендація дисертації до захисту.

Дисертаційна робота «Організаційно-педагогічні умови партнерської взаємодії закладу загальної середньої освіти та органів місцевого самоврядування у сфері захисту прав дитини» подана на здобуття ступеня доктора філософії у галузі знань 01 Освіта / Педагогіка за спеціальністю 011 Освітні, педагогічні науки за її актуальністю, новизною та науково-теоретичним рівнем обґрунтованості результатів відповідає вимогам пунктів 6,7,8,9 «Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 (із змінами внесеними згідно з постановами Кабінету Міністрів України № 341 від 21 березня 2022 року, №502 від 19 травня 2023 року, № 507 від 3 травня 2024 року).

За результатами публічної презентації результатів дисертації та їх обговорення на засіданні кафедри педагогіки та соціальної роботи Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича 13 березня 2026 року дисертацію Тодоріко Анатолія Валентиновича рекомендовано до захисту в разовій спеціалізованій вченій раді для здобуття ступеня доктора філософії у галузі знань 01 Освіта / Педагогіка за спеціальністю 011 Освітні, педагогічні науки.

Головуюча на розширеному засіданні
кафедри педагогіки та соціальної роботи
Чернівецького національного університету
імені Юрія Федьковича,
доктор педагогічних наук,
професор

Марія Іванівна ОЛІЙНИК

